

Pluralidade lingüística:

liberdade, igualdade
e democracia

Hizkuntza-aniztasuna:
askatasuna, berdintasuna
eta demokrazia

Pluralitat lingüística:

llibertat, igualtat
i democràcia

Pluralidá llingüística:

llibertá, igualdá
y democracia

Pluralidat lingüística:

libertat, igualdat,
democracia

El dret dels pobles i de les persones a fer servir el seu idioma és un dret humà. El dret d'usar-lo plenament és una garantia de democràcia, llibertat i progrés social.

La diversitat lingüística, el seu reconeixement i el seu exercici no són un caprici. Són una necessitat per a la vida col·lectiva en dignitat, en una societat plural, democràtica i justa, que no admeti l'odi ni la discriminació. Contra ningú. Tampoc per motius de llengua.

A l'Estat espanyol, el 45% dels ciutadans viuen en territoris amb una llengua pròpia diferent del castellà. Som milions aquells que volem fer-ho amb normalitat, en plena llibertat, en igualtat de condicions, en les mateixes condicions que qualsevol ciutadà que pot fer-ho en castellà, cosa que actualment no és possible.

L'Estat espanyol ha de complir els acords i tractats internacionals que ha ratificat, com la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries, així com els documents consensuats per la societat civil, les entitats de reconeixement internacional i els experts, com la Declaració Universal dels Drets Lingüístics o el Protocol per a la Garantia dels Drets Lingüístics.

També s'ha de garantir la igualtat, la llibertat i la justícia per a tota la ciutadania, en un estat democràtic basat en els valors dels drets humans, la diversitat i el pluralisme. Un estat ha de ser excloent amb totes les discriminacions, per la raó que fossin, també la lingüística. A més, aquest estat, que parteix d'una tradició monolingüe a l'administració central, ha de ser conscient de la situació de discriminació a què han estat sotmesos els parlants d'aquestes llengües i ha de generar polítiques actives de recuperació de llur dignitat i autoestima, que permetin l'exercici efectiu dels seus drets lingüístics.

Per totes aquestes raons, cridem tots els partits polítics a assumir els següents principis d'igualtat lingüística, per garantir una societat justa, realment plural i democràtica, amb drets i deures efectivament iguals per a tothom i no tan sols per a aquells que utilitzen el castellà:

1. Les llengües pròpies diferents del castellà han de gaudir dels mateixos drets i deures que es reconeixen al castellà.
2. Entre aquests drets hi ha, en primer lloc, el deure de coneixement, en absència del qual hi ha una desigualtat manifesta, com a llengües oficials, respecte del castellà, que sí que gaudeix d'aquest deure. Per a aquest reconeixement d'igualtat de drets i deures es fan necessàries mesures adequades per a estendre el coneixement generalitzat de les llengües als seus territoris respectius.

3. L'Estat ha d'assumir de facto i de jure –i no només retòricament, com ara– la seva condició plurilingüe en la legislació les administracions, començant per la seva Constitució, i ha de seguir l'exemple de les societats plurilingües més avançades, com ho són Bèlgica, Suïssa, Finlàndia o el Canadà. L'administració de l'estat que serveix la ciutadania dels territoris amb llengua pròpia diferent del castellà ha de permetre aquesta realitat plurilingüe i ha de poder funcionar en les diferents llengües, independentment d'on estigui ubicada físicament. És el cas de les Corts Generals, el Tribunal Constitucional, el Tribunal Suprem i l'Audiència Nacional, i d'organismes com l'Agència Tributària o la Seguretat Social.
4. És necessari d'impulsar i de donar suport a reformes estatutàries per a l'oficialitat de les llengües pròpies que encara no són oficials en una part o en la totalitat del territori on és parlen.
5. Per a garantir la igualtat lingüística, l'Estat ha d'estendre a les altres llengües els drets i deures de què fins ara només s'ha beneficiat el castellà, com la capacitació en les llengües pròpies del personal de totes les administracions públiques, inclosa la de Justícia, el seu ús generalitzat a les pàgines web oficials i el seu reconeixement en el pla internacional en paritat amb el castellà. Alhora, l'Estat ha de posar fi a la imposició legal exclusiva del castellà a la normativa estatal, que afecta de manera frontal l'àmbit econòmic i singularment l'etiquetatge, i ha d'endegar una política decidida per acabar amb les discriminacions lingüístiques i per difondre el coneixement i el respecte de totes les nostres llengües.
6. Els poders de l'Estat no han de ser mai ariets contra la promoció de les llengües de l'Estat i les divisions administratives, dins i fora del seu territori, no poden ser excuses per a limitar els drets lingüístics. S'ha de permetre l'ús administratiu de les diferents llengües entre territoris del mateix espai lingüístic, sense barreres i amb la signatura d'acords per a la recepció recíproca dels mitjans de comunicació de dins d'aquests espais lingüístics.

Reclamem un respecte real, basat en drets i deures i en l'actuació compromesa de tots els poders de l'Estat. D'aquesta manera guanyarà la convivència, guanyarà la nostra societat, guanyarà la democràcia i guanyarà la igualtat.